

Bibliaóra – 2021.szeptember 21.

Előfohász: „Istent dicsérjük mindennap, neved magasztaljuk örökké. (Szela.) (Zsolt 44, 9a)!” Ámen.

Ének: 390. dicséret: 1-2: „Erős vár a mi Istenünk...”

Előima

Köszönjük erős várunk, bizodalmunk, Atyánk az Úr Jézus Krisztusban, hogy ma is a lelki Izráel alkalmasságára kérdezel rá. Te áldott erőforrásként érkezel ma is, hiszen egyedüli vezérünk csak újjáteremtő Lelked lehet. Utunk, céljaink, időnk kimért hossza kezedben van, és olyan jó tudni azt, hogy mindent ma is kezedből vehetünk. Tenyereden vagyunk. Ennek ellenére mély sóhajok hagyják el ajkunkat. Segíts, hogy csak azt szójuk, ami szükséges, és ami a megértést szolgálja. Félelmetes magasságok közepette élünk, de tudjuk, hogy kezdettől fogva mostanáig tiéd a mi életutunk. Táplálj ma is bennünket életadó szavaddal az örök életre, hogy reménységünk örömmé változzon, és szívünk valódi állapota ne a sóhajok hídjaival legyen tele, hanem azzal a szívbeli bizalommal, amivel magadhoz láncolsz bennünket Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus egyszeri és erőteljes szolgálata révén., hallgass meg bennünket Ámen.

Ószövetségi alapige: Ezékiel próféta könyve 15. fejezete

„Így szólt hozzám az Úr igéje: Emberfia! Mivel különb a szőlőtőke fája a többi fánál, és a szőlővessző, ha az erdő fái közé kerül? Fölhasználják-e a fáját, hogy valamit készítsenek belőle? Használják-e cöveknek, hogy mindenfélét akasszanak rá? Inkább tűzbe dobják, hogy az megeméssze. És ha a két végét megemésztette a tűz, ha már a közepe is parázslík, alkalmas-e még valamire? Hiszen amíg ép volt, addig sem készült belőle semmi. Hát ha tűz emészti és parázslík, készülhet-e belőle valami? Ezért így szól az én Uram, az Úr: Ahogy az erdő fái közé került szőlőtőke fáját tűzbe dobom, hogy az megeméssze, úgy dobom oda Jeruzsálem lakosait. Ellenük fordítom arcomat. Tűzből kerültek ki, tűz emészti meg őket. Majd megtudják, hogy én vagyok az Úr, amikor ellenük fordítom arcomat. Pusztasággá teszem az országot, mivel hűtlenséget követtek el – így szól az én Uram, az Úr.”

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Ezékiel próféta a Jeruzsálem feletti ítéletet egy példázattal szemlélteti. Izráelt több esetben hasonlítják a szent írók a szőlőhöz és a szőlőtőkéhez.

Izráel megújulásért könyörgő zsoltáros arról tesz bizonyosságot, hogy az Úr ültette és plántálta Izráelt mint szőlőt: *„Egy szőlőtőt hoztál el Egyiptomból. Népeket űztél el, ezt meg elültetted. Helyét elegyengetted, gyökeret vert, és ellepte a földet. Árnyéka hegyeket borított be, vesszői vetekednek a hatalmas cédrusokkal. Indáit*

a tengerig növesztette, hajtásait a Folyamig. Miért romboltad le kerítéseit, hogy szedhessen róla, aki csak arra jár?! Lerágja az erdei vadkan, és abból legel a mezei vad. Seregek Istene, fordulj hozzánk! Tekints le az égből, lásd meg és gondozd ezt a szőlőt! Oltalmazd, amit jobboldal ültettél, és a fiút, akit magadnak neveltél!" (Zsolt 80,9-16)

Ézsaiás próféta egy énekben rögzíti Izráel „dicséretét”: „Dalt éneklek kedvesemről, szerelmesem szőlőjéről. Szőlője volt kedvesemnek kövér hegyoldalon. Fölásta és megtisztította a kövektől, beültette nemes vesszővel. Közepére tornyot emelt, sajtót is vágatót benne. Várta, hogy jó szőlőt teremjen, de az vadszőlőt termett! Most azért, Jeruzsálem lakói és Júda férfiai, tegyetek igazságot köztem és a szőlőm között! Mit kellett volna még a szőlőmmel tenni, amit meg nem tettem? Azt vártam, hogy jó szőlőt terem majd, miért termett mégis vadszőlőt? Megmondom én nektek, most mit teszek szőlőmmel: kerítését lerombolom, hogy leleljék, kőfalát kidöntöm, hogy összetiporják! Hagyom, hogy elvaduljon: nem metszik, nem kapálják, fölveri a tövis és a gaz. Megparancsolom a felhőknek is, hogy ne adjanak rá esőt! A Seregek Urának szőlője: Izráelnek háza, és gyönyörű ültetvénye: Júda férfiai. Törvényességre várt, és lett önkényesség, igazságra várt, és lett kiáltó gazság!" (Ézs 5,1-7)

Jeremiás próféta hűtlenné vált népről tesz bizonyosságot, amelyik nemes szőlőből vált vadhajtássá: „Mint nemes vesszőt ültettelek el, mint fajtájának megfelelő sarjat. Hogyan változtál idegen szőlőtő vad hajtásává?" (Jer 2,21)

Ezékiel még egyszer visszatér ehhez a példához, amikor már előrevetíti a babiloni fogságot: „Olyan volt anyád, mint egy szőlőtő a szőlőskertben, amelyet víz mellé ültettek: termékeny volt, számtalan hajtása lett a sok víztől. ¹¹Erős vesszői nőttek, királyi pálcának valók, magasra nyúlt, kiemelkedett a fák lombjai közül, kitűnt magasságával és sok levelével. De aztán dühösen kitépték, földre terítették; a keleti szél leszárította gyümölcsét, erős vesszői letöredezték, elszáradtak, tűz emésztette meg őket. Most a pusztába van ültetve, a szikkadt és szomjú földbe. Tűz csapott ki vesszőjéből, megemésztette hajtásait és gyümölcsét. Nincs rajta több erős vessző, királyi pálca." (Ez 19, 10-14)

Ezekre a példázatokra kapcsolódik rá Jézus, aki a legteljesebb kapcsolatról beszél: „Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda. Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetshi, és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen. Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek. Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni. Ha valaki nem marad énbennem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad; ezeket összegyűjtik, tűzre vetik és elégetik. Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit

akartok, kérjétek, és megadatik nektek. Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim lesztek.”

Látjuk tehát, hogy ez az élénk kép sok áldást és sok átkot hordoz magában. A szőlő Izráelben Isten legértékesebb ajándékai közé tartozott. Mégis a szőlő lételeme a gyümölcse, amit terem. Ez az egyetlen értéke. A szőlőt, mint fát nem lehet értékesíteni, csak égetésre való. A szőlőt másképp nem lehet hasznosítani. Csak a gyümölcse fontos. Ezékiel épp ezt hangsúlyozza: „Ha Izráel nem tölti egyetlen küldetését, méghozzá elhívásának az alapját, nincs értelme szolgálatának. Izráel léte éppen kiválasztásán alapul, ha nem tölti be küldetését, nincs haszna Istennek belőle. Elvész az a nép, amelynek nem az Úr az Istene. Megromlik. A hitetlen nép a tűz martalékává válik. A hitetlen nép az Úr ítéletét vonja magára. Isten arca továbbra is ragyog, de aki elfordítja tekintetét az Úrról, az Őt nem látja. A hűtlenné vált nép nem láthatja az Úr ragyogó orcáját. A gazságra összpontosító nép nem láthatja az Urat. A nép ellen fordított istenarc sötétséget rejt, fájdalmat hoz, és békétlenséget, büntetést, valamint ítéletet hordoz. Minden megszakad. Mi a tanulság? Nem elvont igazság vagy erkölcsi tanítás, hanem Isten ítélő cselekedete. Az Úr maga dobja tűzre azt, amit egykor kiválasztott. Ami megmaradt a terméketlen szőlőből, az is a tűz martalékává válik. Mivel hűtlen volt, nem kerülheti el büntetését. Az ítélet célja, hogy „megtudják, hogy én vagyok az Úr.” A próféta figyelmeztet, óv és elmondja, nem az elbizakodottság a lényeg, hanem a szeretetből történő kiválasztás mindennapi megélése.

Közenek: 390. dicséret 3-4.verse: „E világ minden ördöge...”

Újszövetségi alapige: Galatákhhoz írott levél 4, 8-11

„Amikor pedig még nem ismertétek Istent, olyan isteneknek szolgáltatok, amelyek valójában nem azok. Most azonban, miután megismertétek Istent, vagy még inkább: Isten ismert meg titeket, hogyan lehetséges az, hogy ismét visszatértek az erőtlén és szegény elemekhez, akiknek ismét szolgálni akartok? Aggódva figyeltek a napokra, a hónapokra, az évszakokra és az esztendőkre. Attól félek, hogy talán hiába fáradoztam értetek.

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A Galatákat az a veszély fenyegeti, hogy visszatérnek a szolgaságba. Az a sok kérdésfelvetés, amit Pál a harmadik fejezet elején felsorol egy veszélyes csábításnak a végeredménye. Pál apostol értékeli Isten eljárását és ezekből levonja a végkövetkeztetéseket minden ember életére. Ebben a pár versben visszatér a Galaták speciális helyzetéhe és rámutat arra, hogy saját viselkedésük arról tesz

bizonyosságot, hogy azokhoz az elemekhez nyúlnak mielőtt nem ismerték volna a Krisztust.

8. vers

Volt olyan időszak az életünkben, amikor egyáltalán nem ismerték Istent. Pogányokból lett keresztyéneknek ír Pál apostol, és jól tudja, hogy sem Isten hatalma, sem az Úr szeretete nem volt előttük ismert. Olyan isteneket imádtak, amelyeknek, mint rabszolgák engedelmeskedtek. Ez nem az ateizmust jelenti, sőt ellenkezőleg. Nagyon is tudatos szolgálatot végeztek, de emellett nem ismerték fel rabszolgasorsukat. Csak az Úr Isten örökkévaló evangéliuma gyökeresen kiszakította őket ebből az állapotból. A Galaták eljárása teljesen természetes volt, mert ők a saját bálványukat tartották isteneknek. A tragikus mégsem az álcázott istenhitük volt, hanem a hit álságos tárgya: a bálvány, akit tiszteltek. Az igaz és valóságos Isten helyett egy mozdulatlan bálvány mozgatta őket. Nyomást gyakorolt lelki életükre. A teremtettségnek szolgáltak a Teremtő helyett. A bálványok iránti hűség szabállyá, törvénnyé alakul át, és ezzel az önvédelemmel próbál az ember élni. Így a pogányoknak is volt törvényük, csak sajnos álcázása volt ez mindannak, amit igaz istenfélelemmel párosítunk.

Pál apostol nagyon szépen leírja azt az állapotot, amikor egy Istennek tűnő bálvány rátelepszik az ember életére. Bálvány, amely megfojt, megéget, megbabonáz, és úgy mutatkozik be, mint a hitbeli élmények legnagyobb csúcsa. Pál apostol szándékosan figyelmeztet ennek veszélyeire, hogy pontosan reflektálni tudjon a törvény általi megkötözöttségre. És mégis van egy kis eltérés. Mivel ők már ismerik Krisztus, vétkük nagyobb. A kegyelem megjelenítésével életükben és Isten gazdag ismeretével szívükben nagyobb ítélet alá esnek. Igen, a Krisztus ismeretem is félre vezethet, amikor a törvényt pótléknak használom, és így érvényteleníteni akarom az ő áldozatának súlyát. Pótlékok az életemben. Más irányú elfoglaltság az életemben. Krisztus nélküli lépések az életemben. Az Ő drága szolgálatát kisebbitő bálványocskák. Amikor Krisztus helyére más kerül, kizökkenünk abból a fészekből, amibe Jézus Krisztus ültetett bele.

9. vers

Pál ezt gyönyörűen áthidalja a „valaha” és „most” kötőszavakkal. Hatalmas minőségi változás a Krisztushoz tartozás. Más az alap és más a cél. A most: Krisztus működését foglalja magába. Valaha nem ismerték Istent, most megismerték Jézus szeretete által. Sőt még a gyönyörű fokozott csavar is van ebben az igében: Nemcsak megismerték az Urat, hanem az Úr is ismeri őket. Magasabb igazság ez! Magasabb valóság ez! Ez az alapja minden ismeretnek az élő Istenről. Ő valóban ismer engem. Ő tudja dolgomat. Ő gondoskodik róla. Ő táplál. Ő szeret. Ő érzékeli a változásokat. Minden érzelmi és értelmi amplitúdómmal tisztában van. Ismerté lenni az Úr előtt a kiválasztás legfőbb

foka. Ez az Úr kegyelmes akaratának a jele. Minden az a lényeg mit tesz Isten, és nem az, amit én. Isten megragadott és tulajdonává tett.

Milyen nagy figyelmeztetés Jézus szava is, amikor „látszattanítványai” hozzá érkeznek. Mit válaszol nekik: **„És akkor kijelentem nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők!”** (Mt 7,23) Az Úr ismerete fontosabb, mint a mi ismeretünk. Amit mi istenismeretnek nevezünk, az csak lenyomata annak, ami az Úr közbelépésével történt velünk. Ezért fontos Pál apostol költői kérdése: láttátok Isten tettének nagyságát, és íme, a törvényt választjátok, amit Pál apostol úgy értékel, hogy visszatértek a természeti erők tiszteletéhez. A törvényhez való ragaszkodás sajnos a Krisztustól való elhajlást eredményezte. Ami gyenge és erőtlén, az nem veheti fel a versenyt Krisztussal. Pál apostol számára a pogány bálványimádás vagy zsidók törvény magasztalása nem állhat meg az egy igaz Isten dicsérete mellett. Nem egy fajsúlyú dologról van szó. Visszaesést lát Pál a Galaták életében és ezt nem fél kimondani. Értékválság keletkezett a Galaták közösségeiben. Rövid baj van. A Galaták az önmegváltás útjára léptek. Visszatértek a kezdetleges állapotukhoz. A rendelkezés azonban nem üdvszerző önmagában. A törvény nem állja meg a helyét. Krisztust nem lehet a törvényre cserélni. A szomorú az, hogy magasabbra akartak hágni, de amit a saját szájizük szerint cselekednek, az rabszolgasorsba taszítja őket.

Ismerős a helyzet? Ismerős a kép? Nem vagyunk jobbak, mint a Galaták. Aki Krisztus trónjára mást ültet, bizony bálványimádó. Az én akaratom, a közösség akarata nem állhat szemben Isten akaratával. A törvény önmagában nem üdvözít. Egyedül Krisztus műve az üdvszerző esemény. A Golgotán kívül nincs más hely, ahol az ember őszintén és tisztán lerakhatja bálványokkal teli életét. Ott a szív békére lel. Ott az élet Istent dicsőíti. Ott az igazság mércéje az ember felé dől ingyen kegyelemből.

10. vers

Nagyon nyílt és merész Pál apostol kijelentése a Galaták hitbeli bukásáról. Ebben a versben nagyon szépen bemutatja, hogy a törvény szószólói hogyan viszonyulnak a pogány szokásokhoz. Bizonyos ünnepi időszakok megtartása megköötöttséget eredményeznek. Amint a pogányoknak megvoltak a bizonyos ünnepi szokásaik, amiket a Naphoz és a Holdhoz viszonyítva ünnepeltek, úgy a törvényhez ragaszkodóknak is megvan a szombatjuk. Felrója nekik, hogy amihez ragaszkodnak, az egy idejét múlt rendszer.

A napok alatt a szombat tisztelete áll, ahogyan arról Pál apostol megemlékezik a Koloséiakhoz írott levél 2. része 16. versében: **„Senki el ne ítéljen titeket ételért és italért, ünnep, újhold vagy szombat miatt.”** (Kol 2,16). A hónapok mögött az Újhold tisztelete vagy a különleges havi ünnepi szertartások megtartása állhatott. TISRÍ hónap: a hetedik hónap, amikor az engesztelés ünnepét élte a zsidó közösség, vagy a NISZÁN hónap, amikor a páskavacsora áldásaiban részesültek.

Az idő: KAIROS meghatározása azonban bizonytalan. Éveknek fordítják, de egy ciklikus tartós és ismétlődő korszakot határol be Pál apostol. Mindenképp ünnephez, meghatározott alkalmakhoz kötődtek ezek az időszakok.

Érdekes, hogy Pál apostol jelen időt használ: „Ezeket megtartjátok.” Nem tudjuk, hogy milyen ünnepeket ülték a Galaták, de azt tudjuk, hogy nagybetűs ünnepeinkhez mi is ragaszkodunk. Napok, hónapok, évek és azokban a saját kis ünnepeink. Még a Krisztushoz kötött ünnepeink is mennyire kifakultak. Az étel fontosabb, mint maga a személy, AKI miatt mindez létrejött. Ünnepeink. Átértékelni a törvényszerűséggé vált nagybetűs ünnepeinket. Egyetlen ünnepünk ment ki a divatból. A feltámadás napjának az ünnepe, pedig még Varga Imre Kiskátéja is arra kérdez rá: „Melyik nap a mi legnagyobb ünnepünk?” A VASÁRNAP. Egyetlen ünnep, amit Isten rendelt. Teremtő és újjáteremtő szolgálata által. Átértékelni, hogy amilyen hosszú az év, hányszor ünnepeljük aktívan a vasárnapot?!

11. vers

Az utolsó vers Pál apostol sóhajtása. Félti a Galatákat. A Páli „titeket” nemcsak egy felesleges betoldás, hanem apostoli aggodalom a hívókért. Pál apostol megfenyíti őket, hogy emlékezzenek vissza az ő nehéz missziói munkájára. Nehezen dolgozott közöttük. Pál apostol szolgálata arra irányult, hogy felvessék az ó-embert és felöltsék az új embert. Ennek ellenére a Galaták valahol megrekedtek. A Krisztus szolgálából újból rabszolgák lettek. Pál nincs az ellen, hogy megtartsák az ünnepeket, Pál apostol nem ellenzi a zsidó szokások, törvény általi előírások betartását, csak az ellen lép fel, hogy mindezek Krisztus szolgálatát kisebbítik. A tiszta hit egységében figyelmeztet és int.

A nehéz és kitartó missziói szolgálat mögött Krisztus állt. A bálványokhoz visszatért Galaták mögött az ördög áll. Vigyázz és félts a testvéreidet, akiknek csak egy szót is szóltál Krisztusról. Féltsd azokat, akik életében sokat fáradoztál az evangélium ügyéért. Aggodalommal tekints azokra, akik tőled hallották: „Jézus szeret minden kicsi gyereket, Jézus téged is szeret!” Óvd a tiszta hitet, mert nagyobb érték nincs.

Utóima:Akit a Lélek indít, fohászkodjon a hallottakért.

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Mindenkor örüljetek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra. (IThessz 5,16-18)?” Ámen.

Ének: 504. dicséret: „A nap immár elenyészett...”

